

Súd: Okresný súd Poprad
Spisová značka: 6T/73/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8718010515
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 11. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Pavol Roth
ECLI: ECLI:SK:OSPP:2018:8718010515.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Poprad, v senáte zloženom z JUDr. Pavla Rotha a prísediacich Michala Havaša a Mgr. Stanislava Spišiaka, v trestnej veci obžalovaného Y. V., trestne stíhaného pre zločin týrania blízkej a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), ods. 3 písm. d) Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní konanom na Okresnom súde Poprad dňa 19. novembra 2018, takto

rozhodol:

Obžalovaný

Y. V., nar. XX. X. XXXX U. N. M., okres Poprad, trvale bytom N. M., A. XXX/X, okres Poprad, toho času vo väzbe v ÚVV a ÚVTOS Prešov od 7. 3. 2018,

je vinný, že

najmenej od mesiaca jún roku 2007 do roku 2009 v spoločnej domácnosti v rodinnom dome nachádzajúcom sa v obci N. M., A. XXX/X, okres Poprad, pod vplyvom alkoholických nápojov opakovane spôsoboval fyzické a psychické utrpenie manželke Y. V. tak, že ju fyzicky napádal, údermi pästí po chrbte a po hlave, pravidelne aspoň trikrát do týždňa, kde uvedené konanie obžalovaného zo strachu z neho a tiež zo strachu, čo bude s deťmi neoznamovala, ďalej po vykonaní trestu odňatia slobody v období od roku 2009 do roku 2010 pokračoval od roku 2010 do roku 2014 v obdobnom konaní vždy pod vplyvom alkoholických nápojov Y. V. opakovane spôsoboval fyzické a psychické utrpenie s pravidelnosťou najmenej trikrát do týždňa tak, že ju fyzicky napádal údermi po chrbte a po hlave, pričom toto konanie taktiež neoznamovala z dôvodu, že sa bála, aby jej obžalovaný potom neublížoval ešte viac, následne v období od roku 2014 až do roku 2015 prestal s fyzickým napádaním Y. V. vzhľadom na jej zdravotný stav súvisiaci s operáciou oka, avšak od Vianoc roku 2015 sa obžalovaný k Y. V. opätovne začal správať agresívne tak, že pred vlastnými deťmi jej vykrikoval, že ju vyhodí z domu a vulgárne jej nadával, vždy keď prišiel domov pod vplyvom alkoholických nápojov jej vulgárne nadával a keď išiel okolo nej, takto do nej sotil aj dva alebo trikrát do dňa do ľavej strany tela, pretože vedel, že na ľavé oko po operácii nevidí, následkom čoho stratí rovnováhu a toto jeho konanie neoznamovala, pretože si myslela, že s týmto konaním prestane, avšak toto sa v poslednom období stupňuje, pretože sa stupňuje aj jeho konzumácia alkoholu, čím takto svojím konaním u Y. V. vyvoláva neustály strach o jej život a zdravie a spôsobuje jej fyzické a psychické utrpenie.

t e d a

blízkej osobe spôsobil fyzické utrpenie a psychické utrpenie údermi, ponižovaním, pohŕdavým zaobchádzaním, vyhrážaním, vyvolávaním strachu a stresu, ktoré ohrozuje jej fyzické a psychické zdravie a obmedzuje jej bezpečnosť a tento čin spáchal závažnejším spôsobom konania - po dlhší čas,

č í m s p á c h a l

zločin týrania blízkej a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), ods. 3 písm. d) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b) Trestného zákona.

Z a t o m u s ú d u k l a d á :

Podľa § 208 ods. 3 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 2 Trestného zákona trest odňatia slobody vo výmere 7 (sedem) rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona ho pre výkon uloženého trestu zaraďuje do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Poprad dňa 29. 6. 2018 podal na tunajšom súde obžalobu 1 Pv 140/18 zo dňa 21. 6. 2018 na obvineného Y. V. pre zločin týrania blízkej a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), ods. 3 písm. d) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b) Trestného zákona, a to pre skutok popísaný v skutkovej vete tohto rozsudku.

Súd vo veci vykonal na hlavnom pojednávaní dokazovanie, z výsledkov ktorého zistil nasledovné:

Obžalovaný Y. V. po zákonom poučení podľa § 257 ods. 1 Trestného poriadku urobil vyhlásenie, že sa necíti byť vinný zo skutku, pre ktorý bola podaná obžaloba. Vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní uviedol, že v roku 2007 sa vrátil z výkonu trestu odňatia slobody, kde bol za to isté, čo je mu kladené za vinu, pričom po návrate si dával pozor, aby nič podobné neurobil. Manželku nebil, ani jej nenadával. Je pravdou, že chodil do krčmy, čo ona mu vytýkala, ale on sa snažil s ňou ani nebaviť, čo mu sama vytkla s tým, či sa mu tak protiví, že sa nechce s ňou ani baviť. Nie je pravdou, aby do manželky strkal. Stalo sa, že keď potreboval prejsť okolo nej a zavádzala mu, tak ju chytil za plecía a troška ju odsunul, aby okolo nej prešiel. Taktiež nie je pravdou, aby sa jej posmieval. Nevie, prečo by to mal robiť. Manželku ani z domu nevyhadzoval, žili normálne, nie sú ani rozvedení. Nehovorí, že sa nepohádali, ale po hodine sa udobrili. Hádali sa kvôli peniazom, alebo keď išiel na pivo. Na pivo chodil asi každý druhý deň. Keď stretol v krčme kamaráta, dali si aj poldeci. Keď prišiel opitý, ľahol si a išiel spať. Manželke však vadilo, keď chodil domov opitý alebo mal len vypité. Jemu od alkoholu nič nebolo, nebolo mu ani zle, a preto to nepotreboval riešiť. Nemyslí si, že by sa ho manželka bála, lebo keď sa ho vypytovala, kde bol, tak mu aj odvrávala. K svojej povahe uviedol, že keď je s kamarátmi, nemá s nimi problém, ani nikdy sa v krčme nepobil, keď však príde domov a začne skákať do neho žena, tak sa s ňou povadí. Nikdy jej však facku nedal. Takisto prispieval na domácnosť a niekedy aj varil. Vie, že jeho manželka sa liečila na psychiatrii, ale nevie, prečo, ani sa jej na to nepýtal. Doplnil, že mal také obdobie, keď v minulosti alkohol nepil, ale bolo to len asi v r. 2008 a potom to zase začalo. Nie je pravdou, aby manželka chodila do inej časti domu, kde on nechodí, aby sa s ním nestretla, prípadne aby z domu utekala. Manželka mu ani nikdy jeho správanie nevytýkala, a nerobili to ani deti. Ich vzťah je dobrý, doteraz si píšú.

Svedkyňa poškodená Y. V. - manželka obžalovaného na hlavnom pojednávaní po zákonom poučení uviedla, že jej život nemá už žiadny zmysel, a preto by chcela, aby obžalovaný bol pustený z väzby, nech bude, čo bude, lebo synovia jej povedali, že začali viac piť kvôli tomu, že nechala zatvoriť otca. Jej synovia sú takí istí sebci ako ich otec a svoje činy nevedia ľutovať. Využila svoje právo a odmietla vo veci vypovedať.

Na hlavnom pojednávaní bola potom oboznámená výpoveď svedkyne poškodenej z prípravného konania, ktorá uviedla, že dňa 4. 3. 2018, kedy jej manžel dostal dôchodok, robil bodrel, a preto privolala policajtov, ktorý ho podrobili dychovej skúške, keď nafúkal 2 promile. Dovtedy jej vykrikoval, znemožňoval ju, že je psychiatrický pacient, koľko on peňazí minul, keď po ňu chodil do Levoče, keď ju chytí, tak uvidí, čo sa s ňou stane, lebo keď sú sami, tak vždy takto vyvádza. Keď on odíde z domu, a prejde jedna alebo dve hodiny, nerobí nič iné, len stojí už pri okne a čaká, čo bude, či sa stihne spratať, lebo keby nie, tak bude zle. Ona sa nemôže na neho už ani len pozrieť. Opakovane ju znemožňoval, škaredo jej vykrikoval, aká je pi, aká ku, ako si frajerov vodila, a preto volala policajtov. Na to jej povedal len, aby si volala, že keď prídu, tak uvidí, čo sa s ňou stane. Keď prišli policajti, tak im núkal kávu, že tá šalená tu vždy robí cirkus. Ona prišla o oko možno aj z toho, ako ju po hlave mlátil. Naozaj sa bála, že môže jej niečo urobiť, lebo nemá oko a keď príde ku nej, tak ju buchne, štuchne a ona ho pritom nevidí.

Odkedy svokor zomrel v r. 1998, kým neprišla o oko, bola niekedy taká zmonoklovaná alebo zbitá po hlave päšťami, že sa nemohla ani učesať. Obžalovaný bol už odsúdený kvôli psychickému a fyzickému týraniu v roku 2004, dostal 3 roky, no po dva a pol roku ho pustili domov na podmienku. Potom napadol toho najmladšieho syna, za čo dostal rok. Odvtedy sa vôbec nič nezmenilo, peniaze míňal v krčme, na nič neprispieval, vulgárne jej nadával, vyhánal ju z domu a je to čoraz horšie. Najhoršie je, keď sú doma sami, pretože dcéra chodí do práce na zmeny. Nevie, či dostala jednu alebo dve facky, ale ucho ju vyše týždňa bolelo. Niekedy ju udrie aj po chrbte alebo čapne po hlave, ale dáva si už v tomto smere pozor, lebo dvakrát už sedel. Ona sa pred ním skrýva, niekedy uteká aj k rodičom. Opitý je skoro každý deň, posmieva sa jej, že nemá oko a volá ju debilita. U lekára s monoklami nikdy nebola. U psychiatricky sa lieči od roku 1998 a bola aj hospitalizovaná na psychiatrii v Levoči. Pravidelne užíva lieky, deti sa jej zastávajú, ale aj ich manžel vyhadzuje z domu.

K okolnostiam samotného skutku sa poškodená vyjadrovala po zákonom poučení aj v rámci zápisnice o trestnom oznámení zo dňa 6. 3. 2018, ktoré bolo doplnené dňa 7. 3. 2018, keď okrem iného uviedla, že jej manžel ju dlhodobo psychicky týra, a to najmä takým spôsobom, že sa jej vysmieva, že je onkologická pacientka a že je psychicky labilný človek a mala by sa ísť liečiť do Levoče. Neustále do nej strká, vulgárne jej nadáva, pričom všetky tieto incidenty sa dejú, keď má manžel vypité a najmä keď sú sami dvaja v dome, pretože deti sú v robote. Spolu s nimi v spoločnej domácnosti ešte žijú ich 3 dospelé deti: synovia R. E. Y. a dcéra V.. Hliadku polície na neho zavolala preto, lebo keď sa 6. 3. 2018 asi okolo 14,00 hod. vrátil z krčmy, začal sa okolo nej oháňať rukami, bála sa, že jej dá facku alebo že jej ublíži, pričom začal na ňu vulgárne nadávať. Manžel jej na to povedal, nech kľudne volá políciu, že keď hliadka odíde, tak uvidí, čo s ňou bude robiť. Keď prišla hliadka, manžel bol slušný, no vie, že sa len pretvaroval. Ona sa bojí s ním zostať v jednej domácnosti, nakoľko má strach, že jej môže ublížiť, a to aj fyzicky. K zmene správania manžela nepomohlo ani to, že bol dvakrát odsúdený a sedel aj v base, ani to, že je ťažko zdravotne postihnutá osoba. Manžel ju psychicky týra, v dôsledku čoho nemôže spať, často plače, musí navštevovať aj dlhodobo psychiatrickú ambulanciu MUDr. Mudrákovej a brať lieky na upokojenie. Takisto jej manžel zakazuje návštevy rodičov u nich doma a ani ona nemôže nikam chodiť a prípadne, keď aj niekam ide, tak má potom strach vrátiť sa naspäť domov. Nedokáže s ním už ďalej žiť, pretože má z neho strach, no nemá kam odísť. Jej manžel, keď sa v r. 2007 vrátil z výkonu trestu, opätovne pokračoval vo svojom konaní, pričom bol ešte viac agresívny. Jeho agresivita sa prejavovala, keď prišiel domov opitý, tak ešte len dvere do domu otvoril a už na nich kričal „vy banda jedna, von z môjho domu!“ Pokiaľ sa niekde v dome nespratala, tak prišiel k nej a udieral ju päšťami po hlave a po chrbte. Toto jeho správanie sa opakovalo minimálne trikrát do týždňa až do roku 2009. Polícii nič neoznámavala, lebo sa bála. Bála sa aj o deti, ale aj o to, aby ľudia o nich nerozprávali v zlom. V roku 2009 bol jej manžel odsúdený pre trestný čin nebezpečného vyhrážania, nakoľko napadol syna Y. a vyhrážal sa mu aj zabitím. Keď sa v júli roku 2010 vrátil z výkonu trestu, už domov prišiel pod vplyvom alkoholu. Bol však kľudný, no o dva dni na to odišiel z domu a večer sa vrátil opitý a začal slovné skákať do syna Y.. Postupne každý deň chodieval domov večer opitý, začal ju fyzicky napádať tak, že ju udieral päšťami po chrbte a po hlave, čo sa opakovalo minimálne trikrát do týždňa. V tej dobe bol zamestnaný ako pilčík na miestnom urbáre a peniaze, ktoré zarobil, prepil. Pokiaľ peniaze nemal, tak si požičiaval. Toto konanie pretrvávalo až do roku 2014, kedy bola podrobená operácii a kvôli zhubnému nádoru jej bolo vyoperované ľavé oko. Po operácii ju manžel prestal biť, alkohol však popíjal ďalej. Kľudné obdobie trvalo asi rok, od roku 2015 na Vianoce sa začal opäť správať agresívne, začal jej vykrikovať, že ju vyhodí z domu, že so žobrákom žiť nebude, urážal ju aj pred deťmi. Vulgárne jej nadával. Fyzicky ju napádal tak, že keď išiel okolo nej, tak do nej sotil aj dva až trikrát denne, a to do ľavej strany tela, lebo vedel, že na ľavé oko nevidí. Ona sa stále zatackala. Strkal ju do pleca alebo do hlavy. Toto konanie sa opakuje až dodnes. Jeho agresivita sa stupňuje, pretože je neustále pod vplyvom alkoholu a ona sa bojí, že by jej mohol svojím konaním ublížiť. Políciu na neho nevolala, lebo sa bála alebo si myslela, že jeho agresívne konanie pominie, no v tomto sa pomýlila. Kvôli agresívnemu správaniu manžela bola aj štyrikrát hospitalizovaná na psychiatrickom oddelení v Levoči, naposledy v r. 2008, pričom raz mesačne až doposiaľ stále navštevuje psychiatricku MUDr. Mudrákovú vo Svite.

Svedok Y. V. - syn obžalovaného na hlavnom pojednávaní využil svoje právo a odmietol vo veci vypovedať. V oboznámenej výpovedi z prípravného konania uvádzal, že obžalovaný - jeho otec, bol v minulosti opakovane trestne stíhaný, pričom bol zavretý kvôli týraniu mamy, a po návrate z väzenia sa voči mame naďalej správal agresívne. Pred ním a súrodencami jej nadával, že je kurva, že jebe s druhými, kým on bol v base, vyhadzoval ju z domu, ale iba slovné. Nadával jej vždy, keď bol opitý, pričom popíjal rôzne, vždy to bolo cez víkend, cez týždeň nezvykol, lebo chodil do roboty. Odkedy sa vrátil z

basy, nebol svedkom toho, aby mamu udieral, prípadne do nej strkal, on by také správanie nepripustil. Otec to dobre vie, a preto pred ním sa takto nespráva. Jeho agresívne správanie od prepustenia z basy pod vplyvom alkoholu pretrvávalo zhruba do času, kým mame nevyoperovali ľavé oko, čo mohlo byť v roku 2014. Potom sa k mame správal lepšie, no tiež jej nadával, vyhadzoval ju z domu a vyhrážal sa, že ju zabije, ale nie už tak často ako do roku 2014. Alkohol však stále pravidelne každý víkend popíjal. Mama mu rozprávala, že pokiaľ nie sú doma, správa sa k nej zle. Od jeho návratu z basy mu viackrát povedala, že ju mal udierať po chrbte, no bližšie sa k tomuto udieraniu matky nepýtal. Ani otca sa nepýtal na tieto udalosti, lebo v minulosti, keď sa ho na to pýtal, tak mu odpovedal, že sa nepamätá, alebo že to nie je pravda. Takto sa mal otec k mame správať až do tej operácie, či mu mama po operácii vravela, že by ju mal otec udierať, to nevie, ale má taký pocit, že potom ju už nebíjaval, ale vie, že do nej strkal do ľavej časti napr. plec, pretože ona z ľavej strany nevidí a následne ju zamotalo. Toto aj jedenkrát videl, že to spravil, na čo ho aj upozornil, že to nemá robiť a otec si už potom dával pozor, aby to pred ním nerobil. Mama mu však vravela, že v čase jeho neprítomnosti sa takto k nej správa opakovane. Takisto mu spomínala, že kvôli otcovi a jeho správaniu sa musela zamknúť v hornej izbe a keď bolo zle, tak odišla k svojej mame. Pokiaľ vie, tak jeho mama k svojej matke veľmi nechodila a radšej čakala zamknutá v izbe, kým otec zaspí. Otec sa voči nemu, ani súrodencom obdobným spôsobom nesprával, okrem jediného prípadu, kedy jeho dusil, za čo bol aj odsúdený.

Svedkyňa Y. L. - dcéra obžalovaného a poškodenej na hlavnom pojednávaní vypovedala, že s rodičmi v spoločnej domácnosti nežije už 10 rokov, môže však potvrdiť, že medzi nimi existujú nezhody, pričom hlavnú príčinu vidí v alkohole na strane otca. Rodičov však navštevuje, pričom jej otec, keď nepije, je normálny človek a nevie, prečo to všetko robí, prečo pije, lebo keď má vypité, vždycky mu všetko vadí, na niečo hundre, nadáva na mamu, ktorej hovorí, aby si ho nevšíma. Svedkom fyzických napádání mamy zo strany otca nebola, no mama sa jej sťažovala, že keď príde opitý, že stále jej nadáva a do nej šťuchá. To trvá asi celý život. Problémy otca s alkoholom registruje už asi 15 rokov. Keď má peniaze, aj dva - tri dni vkuse pije. Vie, že mama sa lieči na psychiatrii kvôli depresiam, čo vyplýva z celkového života v rodine, za čím nie je len otec, ale aj bratia. Má vedomosť o tom, že otec vyhadzoval aj mamu z domu, no ona jej hovorila, aby mu neustupovala, že nemá dôvod odchádzať z domu, radšej nech mu ide na čas z očí, kým sa neukľudní. To sa stalo viackrát. Vie o tom, že mama odchádzala aj cez záhradu k babke, kým nevytriezvie alebo nevychladne. Z domu neodchádzala len z vlastného rozhodnutia, ale aj vtedy, keď ju verbálne vyháňal. Aj keď nebola nikdy svedkom fyzického napádania, mama sa jej sťažovala, že otec ju mal šťuchať, ťahať za ruku, aby šla preč. Raz si všimla na jej ruke aj modrinu, na čo jej mama povedala, že ju chytil za ruku, no ona má aj dosť citlivú pokožku. Neraz otcovi dohovárala, ako sa správa k mame, že im robí hanbu. Vie, že kvôli niečomu podobnému asi pred 11 rokmi bol otec aj vo väzení, no skutočnosti, ktoré opisuje, súvisia so situáciou po návrate z väzenia. Pokiaľ vie, tak hospodária individuálne, otec mame prispieval iba občas, keď mal peniaze. Situácie, ktoré opisovala vo svojej výpovedi nie sú nejaké individuálne a ojedinelé, ale tieto majú pravidelný charakter. Takisto má vedomosť o tom, že obžalovaný vulgárne mame nadával, vysmieval sa jej, že je šibnutý blázon a podobne. Mama to má v domácnosti ťažké, a to aj spolu so sestrou, ktorá s nimi žije.

Svedkyňa F. Y. - svokra obžalovaného na hlavnom pojednávaní vypovedala, že jej dcéra, keď sa vydávala za obžalovaného, bola jedna štíhla, robotná žena. Dnes vyzerá úplne ináč, nevie, či je to od tých liekov, čo berie. Čo sa týka ich spolužitia, ona s nimi nežila, ale vie, že za všetkými problémami je alkohol na jeho strane. Keď je obžalovaný triezvy, človek ho môže aj pochváliť, keď však pije, tak potom jej dcéru ponižuje, vysmieva sa jej, nadáva na ňu. Tieto skutočnosti aj sama registrovala, aj dcéra sa jej sťažovala. Toto všetko trvá, odkedy sú oni manželia. Zdá sa jej, že je to už 38. rok. Ona mu dokázala vždy všetko odpustiť. Či dcéru aj fyzicky bil, to nevie, ale v ich dome bola aj ona zasahovať, keď robil zle, keď vyháňal ženu aj deti z domu, keď boli malé. Vie, že za niečo podobné bol už v minulosti v base. Keď sa vrátil, bolo trochu dobre, ale potom sa to vrátilo do tých istých koľají. Obdobie, že by obžalovaný nepil alkohol, nebolo. Po požití alkoholu obžalovaný, keď len zbadal jej dcéru, už bolo zle. Nikdy mu nespela nič povedať, lebo by bolo ešte horšie. Vo vzťahu k nej obžalovaný mal rešpekt, ale k dcére si dovoľoval.

Svedkovia V. V. - ďalšia dcéra obžalovaného, R. V. - syn obžalovaného a L. S. - sestra poškodenej a švagriná obžalovaného po zákonomnom poučení odmietli k veci vypovedať tak na hlavnom pojednávaní, ako aj v prípravnom konaní.

Znalkyňa z odboru psychológie PhDr. Ľubica Onderušová (Pokrievková) na hlavnom pojednávaní sa vyjadrila k osobnosti poškodenej Y.C. V., keď konštatovala, že jej intelektové schopnosti sú celkovo

podpriemerné, je orientovaná v realite, jej osobnosť je však primárne jednoduchšie štruktúrovaná a zúžená vplyvom duševného ochorenia. Jej prežívanie je intenzívne, je prítomné veľmi vysoké vnútorné napätie, ktoré môže spôsobiť veľmi neadekvátne správanie, pokiaľ sa to napätie nahromadí a veľmi nepriaznivo na ňu vplyva disharmonické rodinné prostredie. Je veľmi citlivá, vnímavá na okolnosti, na všetko, čo sa okolo nej deje. V posudzovaní je veľmi subjektivistická, ťažko berie do úvahy názory druhých a je veľmi neistá, pričom veľmi zvýraznená je potreba bezpečia, t. j. vyžaduje veľmi stabilné pokojné až mierumilovné prostredie, ktoré sa jej nedostáva. Je citlivá na správanie iných, na ich pohnútky, pomerne dobre vie toto správanie odhadnúť, ale kvôli svojej precitlivelosti a nekompromisnosti môžu byť jej vzťahy konfliktné. Vzťah k manželovi - obžalovanému je výrazne narušený, má z neho strach, nedôveruje mu. Poruchy vnímania, ani myslenia neboli zistené. Jej pamäť je priemerná, nemá tendenciu dopĺňať to, čo si nezapamätá. Neboli u nej preukázané sklony k vymýšľaniu. Čo sa týka ovplyviteľnosti, bola zistená zjavná snaha rodiny v smere nejakého zatajenia toho, čo sa deje v rodine, najmä zo strany synov, ktorí intenzívne tlačili do toho, aby trestné oznámenie podľa nich stiahla alebo zmenila výpoveď. Jej výpoveď sa dá považovať za pomerne objektívnu, nakoľko nemá sklony k vymýšľaniu. Udalosti dokáže popisovať relatívne presne s priemerným počtom detailov a nemá tendenciu dopĺňať to, čo si nepamätá. Je ovplyvniteľná najmä rodinnými príslušníkmi a spoločenskými konvenciami.

Znalkyňa MUDr. Beáta Kantorová, ktorá podala znalecký posudok o duševnom stave poškodenej, vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní uviedla, že u poškodenej bola zistená dlhodobá duševná choroba, a to schizofektná porucha súvisiaca s vplyvom dlhodobého debaklového manželského spoluzitia, a došlo u nej aj k rozvoju posttraumatickej stresovej poruchy. Zo záznamov zo zdravotnej dokumentácie od ošetrujúcej psychiatričky neboli počas liečby dlhodobo zaznamenané psychotické fenomény, t. j. bludy či halucinácie, ale jednalo sa o emočnú labilitu s depresívnymi úzkostnými a strachovými stavmi. Podľa zdravotnej dokumentácie poškodená v psychiatrickej liečbe je od roku 1998, kedy bola odoslaná na vyšetrenie obvodným lekárom pre zhoršenie psychického stavu na reaktívnej báze pri manželskom debaklovom spoluzití, pre manželovo pitie a agresívne prejavy voči nej, ako aj deťom. Neskôr v priebehu stresových situácií v rodine sa jej stav zhoršoval a diagnóza bola preklasifikovaná na schizofektnú poruchu z dôvodu rozvoja bludov a halucinácií. O posttraumatickej stresovej poruche u poškodenej môžeme uvažovať od roku 2004, kedy poškodená podávala prvé trestné oznámenie. Samotná posttraumatická stresová porucha je porucha, kt. vznik a priebeh súvisí so závažnými stresujúcimi udalosťami, ktoré jedinec pociťuje ako pre neho život ohrozujúce. A ak je vystavený dlhotrvajúcemu stresu aj pri adekvátnej liečbe, čo u poškodenej vyplýva zo zdravotnej dokumentácie, pri pravidelnom užívaní liekov môže naďalej pretrvávajúť a tejto poruchy sa ani po odoznení stresujúceho faktora nemusí zbaviť.

Znalkyňa MUDr. Kornélia Fabišíková, ktorá podávala znalecký posudok so zameraním na závislosť obžalovaného na hlavnom pojednávaní vypovedala, že u tohto zistila chronický alkoholizmus na úrovni III. vývojovej fázy podľa Jelínekovej klasifikácie, a to syndróm závislosti od alkoholu s poruchami správania a agresivitou v stave opitosti. Sám obvinený priznal pravidelný konzum alkoholu, cca 2 - 3-krát do týždňa. Alkohol konzumuje bez preferencie, konzum ani závislosť od iných psychoaktívnych látok nezistila. Sám obvinený znalkyni uviedol, že alkohol konzumuje zo zvyku. Napriek zistenej závislosti od alkoholu nedoporučuje uložiť žiadnu z foriem ochranného protialkoholického liečenia, a to pre jeho negatívny postoj k protialkoholickému liečeniu, jeho nekritičnosť, keď účel liečenia by nebolo možné dosiahnuť. Ochranné protitoxikomanické liečenie nie je potrebné. Patickú opitosť nezistila.

Z oboznámeného znaleckého posudku PhDr. Antónie Solárovej, ktorý znalec podával znalecký posudok z odboru psychológie vo vzťahu k obžalovanému, bolo zistené, že vyšetrením bola preukázaná patologicky štruktúrovaná osobnosť obžalovaného v depravačnom trende pri alkoholovej závislosti s organickým psychosyndrómom. Ide o osobnosť labilnú, impulzívnu, popudlivú, s narušenou kontrolou afektov a prejavov navonok. Reakčná pohotovosť je príliš vysoká so sklonom intenzívne emocionálne reagovať aj na bezvýznamné podnety. Osobnosť je zvýšene senzitivná až infantilná a nedostatočne zdržanlivá. Je preukázané narušenie osobnosti, hoci sa javí navonok ako typický extravertovaná, ľahko uzatvára priateľstva so snahou vzbudzovať u okolia lepší dojem, zároveň si udržiava odstup od druhých a je preukázaný ambivalentný postoj k druhým, pričom jeho vzťahy sú nedostatočne vrelé a povrchné. Z hľadiska správania uplatňuje stereotypné reakcie, kladie dôraz obyčajne na momenty vlastného záujmu pri emocionálne determinovanom správaní. Má nízku úroveň frustračnej tolerancie a aj v bežných situáciách je očakávaná inadekvátna abreakcia afektov. V životne kritických situáciách je

vysoko pravdepodobná nadmerná uvoľnenosť, regresné, opozičné, demonštratívne a teatrálné prejavy a je predpokladané aj výbušné a agresívne konanie. Ide o osobnosť, ktorá nie je dostatočne citlivá voči morálnym problémom. Aktuálne sú negatívne ukazovatele prognózy pre resocializáciu či psychoterapiu. Celková úroveň rozumových schopností je v pásme podpriemeru. Sklony k afektívnemu a agresívnemu správaniu, sklony k násilnému správaniu sú prítomné vo všeobecnosti (teda i v stave za triezva) a predisponuje ho k týmto sklonom jeho depravovaná osobnostná výbava. Osobnosť obžalovaného vo všeobecnosti vykazuje sklony k fabuláciám a konfabuláciám, ktorých úroveň u neho forenzne - psychologicky je na výrazne vyššom stupni. Osobnosť je konfliktného a direktívneho typu, v popredí je jej extrémne seba presadzovanie, egoistické zameranie, a to pri narušenom seba vnímaní a nedostatočnej sebakritike. Spolužitie s poškodenou možno hodnotiť ako dlhodobu konfliktnú a vysoko rizikóvu pre samotnú poškodenú. Jeho vzťah k poškodenej možno hodnotiť ako primárne negatívny. Obvinený je v tomto smere nekritický, nevníma adekvátne dopad svojho alkoholizmu na manželský vzťah s poškodenou a na rozvrátení celkového rodinného života. Poškodená je ním vnímaná skôr iba ako objekt frustrácie a zároveň ako istý zdroj finančného a ekonomického zázemia. Preukázaná je prítomnosť znakov deteriorácie, úbytku kognitívnych schopností na podklade organických zmien mozgu, charakteru organického psychosyndrómu (vysoko pravdepodobne determinované depravačným trendom osobnosti pri dlhoročnej alkoholickej závislosti). Možno konštatovať zníženie úroveň kognitívnych schopností, preukázaný je nízky mentálny ako i pracovný výkon osobnosti, avšak celkovo zistená úroveň rozumových a pamäťových schopností osobnosti obvineného je z forenzne psychologického hľadiska postačujúca. Nejedná sa o demenciu. Je spôsobilý adekvátne vnímať realitu. Jeho úsudok, kritičnosť a chápanosť v obvyklom stave nezmeneného vedomia nie sú nijako významne znížené prítomným organickým psychosyndrómom.

Súd ďalej vykonal dokazovanie obsahom ďalších listinných dôkazov, a to najmä zápisnice o trestnom oznámení poškodenej, záznamu o dychovej skúške, rozsudkov a pripojených trestných spisov o predchádzajúcich odsúdeniach obžalovaného, registra trestov a charakteristík obžalovaného, výpisu z evidencie priestupkov obžalovaného a obžaloby o ďalšom aktuálnom trestnom stíhaní obžalovaného.

Na základe takto vykonaného dokazovania hodnotiac dôkazy jednotlivo a vo vzájomnej súvislosti mal súd dostatočne a nepochybné preukázané, že obžaloba v predmetnej trestnej veci bola podaná dôvodne. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že samotný skutok, pre ktorý bola podaná obžaloba, sa stal, je trestným činom a že tento skutok spáchal práve obžalovaný Y. V.. Obžalovaného zo spáchania trestnej činnosti usvedčuje vo svojej výpovedi svedkyňa poškodená Y. V., ktorá aj keď na hlavnom pojednávaní využila svoje právo a odmietla vo veci vypovedať (poukazujúc pri tom na určitú formu psychického nátlaku zo strany rodiny), v prípravnom konaní, ale aj vo svojich výpovediach v rámci podávaného trestného oznámenia popísala okolnosti, za ktorých jej obžalovaný spôsobil fyzické a psychické utrpenie počas obdobia, ktoré je predmetom jeho trestného stíhania, a to spôsobom tak, ako to súd ustálil v skutkovej vete výroku tohto rozsudku. Výpoveď samotnej poškodenej je v zhode aj s ďalšími vykonanými dôkazmi na hlavnom pojednávaní, a to najmä výpovede svedkyne Y. L., dcéry obžalovaného a poškodenej, oboznámenej výpovede z prípravného konania svedka Y. V., syna obžalovaného a poškodenej a svedkyne F. Y., matky poškodenej a svokry obžalovaného, ktorí vypovedali o okolnostiach fyzických a psychických útrap obžalovaného vo vzťahu k poškodenej, ktoré buď sami vnímali alebo o ktorých im hovorila samotná poškodená. V zhode s výpoveďami vypočutých svedkov sú aj závery podaných znaleckých posudkov či už z oblasti psychiatrie alebo psychológie vo vzťahu tak k obžalovanému, ako aj k poškodenej. Takto vykonané dôkazy jednotlivo a vo vzájomnej súvislosti bez akýchkoľvek pochyb usvedčujú obžalovaného zo spáchania trestnej činnosti, pre ktorú bola podaná na neho obžaloba a naopak vyvracajú jeho obranu.

Z hľadiska právnej kvalifikácie súd konanie obžalovaného kvalifikoval ako zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), ods. 3 písm. d) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b) Trestného zákona, teda že blízkej osobe spôsobil fyzické utrpenie a psychické utrpenie údermi, ponižovaním, pohŕdavým zaobchádzaním, vyhrázaním, vyvolávaním strachu a stresu, ktoré ohrozuje jej fyzické a psychické zdravie a obmedzuje jej bezpečnosť a tento čin spáchal závažnejším spôsobom konania - po dlhší čas.

Pod pojmom týrania sa rozumie zlé nakladanie s osobou zverenou alebo blízkou, ktoré sa vyznačuje vyšším stupňom hrubosti, bezcitnosti a s určitou trvalosťou, ktoré táto osoba pociťuje ako ťažké príkorie. Trvalosť páchatelovho konania sa posudzuje v závislosti na intenzite zlého nakladania - násilia. Násilím

však nie je hádka a nehody medzi jej účastníkmi, pri ktorej ide len o konflikt záujmov a každá zo zúčastnených strán sa pokúša presadiť svoje záujmy. Jedným zo zákonných znakov predmetného trestného činu po formálnej stránke je, že musí ísť o konanie spôsobujúce týranej osobe fyzické alebo psychické utrpenie, čím je treba rozumieť vyššiu mieru bolesti, resp. psychickej traumy.

Vykonané dokazovanie v tomto smere potvrdzuje, že fyzické a psychické utrpenie, ktoré obžalovaný svojím konaním spôsoboval poškodenej, spôsoboval tejto vyššiu mieru bolesti, resp. psychickej traumy, pričom takéhoto konania obžalovaný sa dopúšťal aj v minulosti, za čo bol právoplatne odsúdený a v takomto protiprávnom konaní následne pokračoval aj po tom, čo bol prepustený z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený, a to počas obdobia, ktoré výrazne presahuje časový úsek, ktorý podľa súdnej praxe je potrebné považovať za dlhší čas, ktoré časové obdobie spravidla predstavuje aspoň 6 mesiacov.

Obžalovaný je plne trestne zodpovedným subjektom z hľadiska veku a pričetnosti, trestnej činnosti sa dopúšťal zavinene vo forme priameho úmyslu v zmysle § 15 písm. a) Trestného zákona. Objektom trestného činu je ochrana blízkej resp. zverenej osoby pred domácim násilím. Medzi protiprávnym konaním a spôsobeným následkom existuje vzájomná kauzalita.

Obžalovaný z miesta bydliska je hodnotený ako človek, ktorý vystupuje pokojne a je tichý, no zároveň už samotná obec eviduje, že po požití alkoholických nápojov sa stáva agresívny či už vo vzťahu k svojej manželke alebo synom. Z miesta výkonu väzby je hodnotený kladne, jeho správanie je slušné a disciplinované bez disciplinárnych odmien, či trestov. V evidencii priestupkov nemá záznam, doposiaľ bol 5-krát súdne trestaný, keď jeho prvé dve odsúdenia sú ešte viac ako 30 rokov staré. Rozsudkom Okresného súdu Poprad 5T/62/2005 bol však odsúdený pre trestný čin týrania blízkej a zverenej osoby (vo vzťahu k tej istej poškodenej - manželke Y. V.) podľa § 215 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. d) Trestného zákona (Zákona č. 140/1961 Zb.), za čo mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 3 rokov so zaradením výkonu do I. NVS, z ktorého výkonu trestu bol podmiennečne prepustený dňa 29. 6. 2007 a zároveň mu bolo uložené aj ochranné protialkoholické liečenie ústavnou formou, ktoré bolo neskôr zmenené na formu ambulantnú a z výkonu ktorého bol prepustený dňa 24. 4. 2013. Naposledy bol odsúdený rozsudkom Okresného súdu Poprad 5T/152/09 zo dňa 29. 10. 2009, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 29. 10. 2009, a to pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 1 roka so zaradením výkonu do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, ktorý trest vykonal dňa 1. 8. 2010. Proti obžalovanému bolo vedené na Okresnom súde Poprad aj trestné konanie č. k.: 2T/96/09 pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Trestného zákona, pričom vo veci bolo rozhodnuté o upustení od uloženia súhrnného trestu vo vzťahu k odsúdeniu Okresného súdu Poprad 5T/152/09. Aktuálne proti obžalovanému je vedené aj ďalšie trestné stíhanie č. k.: 6T/83/2018, a to pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b) c) Trestného zákona (ktorej činnosti sa mal opäť dopustiť vo vzťahu k manželke Y. V.), ktorá trestná vec však doposiaľ rozhodnutá nie je.

Pri úvahách o treste súd prihliadal na základné kritéria ukladania trestu v zmysle § 34 ods. 1 a nasl. Trestného zákona, keď trest má plniť represívnu funkciu a súčasne aj funkciu individuálnej a generálnej prevencie a zároveň má predstavovať morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Za uvedený trestný čin obžalovanému hrozil trest odňatia slobody vo výmere 7 - 15 rokov. Poľahčujúcu okolnosť súd nekonštatoval žiadnu. Ako priťažujúca okolnosť by do úvahy pripadala okolnosť v zmysle § 37 písm. m) Trestného zákona, teda skutočnosť, že bol už v minulosti odsúdený, no v tomto smere mal súd za to, že s prihliadnutím od posledného vykonania trestu odňatia slobody, a to dňom 1. 8. 2010, obžalovaný nebol už ďalej opakovane trestne stíhaný a nedopúšťal sa ani priestupkov, pričom už v auguste r. 2015 by potom spĺňal podmienky pre zahľadanie predchádzajúcich odsúdení. Keďže obžalovaný v tomto smere žiadosť nepodával, uvedené odsúdenia zahladené nie sú, avšak súd túto skutočnosť posúdil ako predbežnú otázku a potom na predchádzajúce odsúdenia neprihliadal ako na priťažujúcu okolnosť.

S prihliadnutím na vyššie uvedené skutočnosti rozhodné pre ukladanie trestu, ale aj s prihliadnutím na osobu páchatela, jeho doterajší život a okolnosti skutku súd mal za to, že účel uloženého trestu bude dosiahnutý aj uložením trestu odňatia slobody na spodnej hranici zákonnej trestnej sadzby vo výmere 7 rokov, pričom zároveň vzhľadom na skutočnosť, že obžalovaný bol v posledných desiatich rokoch vo

výkone trestu odňatia slobody za úmyselnú trestnú činnosť, súd ho pre výkon uloženého trestu zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. V súvislosti s ukladaním trestu súd dodáva, že vzhľadom na osobu páchatel'a a okolnosti skutku nezistil žiadne také skutočnosti, ktoré by mohli byť zákonnými predpokladmi pre mimoriadne zníženie trestu tak, ako to má na zreteli ust. § 39 ods. 1, event. ods. 2 Trestného zákona.

O náhrade škody súd nerozhodoval, pretože poškodená nárok na náhradu škody si neuplatnila a takisto súd z vykonaných dôkazov nezistil naplnenie podmienok pre prípadné ukládanie niektorých z ochranných opatrení predpokladaných hmotnoprávnym predpisom, aj keď bolo zistené, že do úvahy by pripadalo uloženie ochranného protialkoholického liečenia vzhľadom na zistené skutočnosti z vykonaného dokazovania a najmä zjavnú neúčelnosť takto ukladaného ochranného opatrenia, toto potom súd neukladal.

blízkej osobe spôsobil fyzické utrpenie a psychické utrpenie údermi, ponižovaním, pohŕdavým zaobchádzaním, vyhrážaním, vyvolávaním strachu a stresu, ktoré ohrozuje jej fyzické a psychické zdravie a obmedzuje jej bezpečnosť a tento čin spáchal závažnejším spôsobom konania - po dlhší čas,

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote do 15 dní od jeho oznámenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove.